

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۶/۰۲/۱۵

میر عنایت الله آشفته

شمع امید به افروزی یا نفرین بفرستیم؟

خواهر و برادر اسیر، دردمند و داغدار لطفاً بیدار شوید که سرنوشت شومی در قبال داریم :

همه میدانیم جسد دولت؟! کابل، ضد وحدت ملی به زور و قوت قوای ائتلاف بر گرده ملت اسیر زورمندان داخلی و خارجی آخرین نفس هایش را می کشد. مهره های آزمون شده که ستون اصلی تیم های ع و غ را تشکیل میدادند یکی پی دیگر به زعم خویش اپوزسیون؟! سازی را پیشه و جهت حفظ سرمایه های باد آورده و قدرت تقلائی نجات دارند. جناب صبغت الله مجددی از استخاره خود نادم و پشیمان شده معترف هستند که جناب غنی تجربه کاری نداشت. جناب کرزی باوجود کسب القاب پدر ملت، میدان هوایی کرزی، قصر، مصارفات بی حساب و . . . به دلایلی واضح از دولت دومنزله شاکی می باشد. جنرال دوستم ده فیصد خواسته هایش برآورده نگردیده است.

استاد دانش شامل ائتلاف اپوزسیون شد. آقای ضیا که اگر متخلص به مسعود نمی بود، ابداً به مقام حکومت داری خوب؟! نمی رسید، مصروف ایجاد شورای مقاومت؟! شد. تعدادی از به اصطلاح مجاهدین دالر بگیر ناراضی در محوریت استاد سیاف و اسمعیل خان شورای ثبات؟! ایجاد نمودند.

آقای عبدالله و یارانش که طول عمر دو پهلو و چند جانبه بازی نموده اند به مراتب در وضعیت بدتر قرار دارد. تعدادی چهره های تاریخ گذشته و بیکاره نیز با همکاری خارجی ها حرف های غیر عملی گفتند. پروژه سازی ادامه دارد، انشاءالله همه سیاه سیون نهاد های ملی؟! یا ضد ملی بی ارزش مثل گذشته ها خواهند ساخت.

مقامات امریکایی هم سقوط دولت ساخته شده خویش را بگونه ای چراغ میدهند. نتایج مذاکرات چهار جانبه توسط قوماندان ناتو قبل از دور اخیر آن بی اهمیت جلوه داده شد. مبنی بر اینکه طالبان یا بدون قید و شرط تسلیم در پروسه صلح؟! شوند یا با قوت نظامی نابود خواهند شد؛ کاش در موجودیت تمام قوای خویش به این ادعا صادق میبودند.

نمونه کوچک یک پایه برق دهنه غوری در طول سه هفته با موجودیت قوای ۳۵۰ هزار نفری، قوای ثقیله زمینی و هوایی، چه معامله ای را به نمایش گذاشته است؟ آیا میدانید به چه پیمانته مثل سایر نقاط جنگی کشور، مردم عوام و ملکی اهالی شریف دهنه غوری تلفات جانی و مالی متقبل شده اند؟ چرا خون پیر، طفل و جوان این سر زمین با چنین بازی های مجهول و مبهم بنام نوکر غربی یا پاکستانی و . . . می ریزد؟ تا چه زمانی؟ آیا در ۳۷ سال گذشته سیاسیون افغان به این بازی های پایان ناپذیر آشنا نگردیده اند؟ و نه آموخته اند؟

خواهر و برادر اسیر، غیر متحرک و نا منسجم؛ چند تبدیل غیر مؤثر میتواند سرنوشت ما را تهدید نماید!

۱ - انتخابات قبل از وقت را هیچ مرجع حمایت مالی نخواهد کرد، احیاناً اگر احمق پولی هم داده شود، به مراتب مسخره تر و تقلبی از قبل می باشد.

۲ - لویه جرگه عنعنوی؟! بدون مشارکت طالبان خود فریبی دیگر نیست که اعضای آن به ریش خود خواهند خندید.

۳ - شورای نظار، وحدت، جنبش دوستم و طالبان با سقوط دولت دو منزله بار دیگر کشور را به جنگ های ۹۲ الی ۹۶ در حضور قوای ائتلاف؛ خواهند برد.

۴ - پیوستن بخشی کوچک طالبان ناراضی به دولت در اثر فشار آگاهانه و غیر صادقانه پاکستان؛ با ترکیب موجود، دولت بدون تحقق عدالت و . . . صرف تقسیم یک سهم کیک به طالبان خواهد بود، متباقی بیرون از دولت در حمایت جنگ افروزان قرار خواهند داشت؛ بناءً صلحی بوجود نمی آید. خون اولاد غریب پیوسته می ریزد، انتحار، انفجار و عملیات های نظامی ادامه داشته باشد، نه صلح تأمین میشود و نه دولت کار آمد بوجود آمده میتواند که ضامن جان، مال و حاکمیت ملی باشد. از حکومت ۵۰٪ مردم به ستوه آمده است، با حضور بخشی از طالبان وضع از چه قرار خواهد شد؟

۵ - چهار فقره فوق در صورتی قابل بحث می باشد که نامی از داعش؟! در کشور مطرح بحث نباشد. خواهر و برادر واقع بین : آیا شورای نظار، وحدت، جنبش دوستم و طالبان نیرو های جنگی و مسلح به حساب می روند؟ کدام یک از این نیرو ها مستقل و ملی اند؟ آیا شما به شکلی از اشکال به یکی از این تیکه داران قومی خود را منسوب میدانید؟ آیا همه اعضا مطلق بیگانه و پیوندی با ما ندارند؟ آیا همه بنام اسلام علیه یک دیگر قرار نداشتند و ندارند؟ به تعدادی باقیمانده از مدعیان دین داران و بی دین به دلیلی، عمداً تماس نمی گیرم که یک سر جنگ به پیمانہ تیکه داران قومی چهارگانه فوق، فعلاً نقش نظامی ندارند. آیا حذف فیزیکی یکی از این نیرو های وابسته به بیرون؛ باعث قطع جنگ شده می تواند؟ آیا تعدادی از افراد هر چهار گروه فوق حس تمامیت خواهی، بلند پروازی، خود محوری و . . . ندارد؟ آیا یک لحظه، تقریبی به تعداد و شمار جمعی هر چهار گروه فوق، فکر نموده ایید؟ چند فیصد از مجموع کل نفوس کشور را تشکیل میدهند؟

آیا همه پشتون ها طالب، همه تاجک ها شورای نظاری، همه هزاره ها وحدتی و همه ازبک ها دوستمی اند؟ آیا کشور خارج از این چهار گروه، اتباع دیگر هم دارند؟ آیا همه اتباع کشور سیاسی اند و آرزوی مشارکت در قدرت را دارند؟ اصطلاح ملت اسیر از همین جا سر بلند می کند. این ما هستیم که چنین وضعی را ناخواسته بوجود آورده ایم. میلیون ها هموطن پشتون، تاجک، هزاره، ازبک و . . . در این سرزمین نان خشک و کفش پلاستیکی ندارد ولی تیکه داران این اقوام شریف، از خون مجاهد گمنام که خانواده های شان در بدترین شرایط زندگی دارند، بیلیونر شده اند!

راه حل : با سلب صلاحیت نمودن حدود ۳۰۰ نفر این ملت مسلمان و ایثارگر میتواند دوباره افغانستان با عزت، با ثبات، متکی بخود را در کنار همسایه های طماع و جهان حریص ایجاد نماید و به زندگی آبرومند خود ادامه دهد. ما هر خلاف کاری را که انجام میدهیم، شیطان لعین را مقصر میدانیم؟ وقتی سیاست مدار عاقل و بالغ خلاف منافع و مصالح علیاء کشور عمل ظالمانه، تفرقه افگانه و خائنانه را علیه ملت و وطن، در برابر پول، قدرت و . . . انجام میدهد، استعمار چه تقصیر دارد؟

پابنده و جاوید باد افغانستان یکپارچه

با احترام. میرعنایت الله آشفته ۲۶ دلو ۱۳۹۴